

Calladita

Direcció i guió: Miguel Faus **País:** Espanya **Durada:** 93 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama
Interpretació: Ariadna Gil, Luis Bermejo, Pol Hermoso **Música:** Paula Olaz **Fotografia:** Antonio Galisteo **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 17/05/2024
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

L'Ana, nouvinguda de Colòmbia, és dona de fer feines en una luxosa mansió on estiuja una adinerada família de marxants d'art. La jove treballa de sol a sol i sense contracte, sota la promesa d'aconseguir condicions dignes al final de l'estiu, sempre que sigui discreta i calladeta. Però a través de la Gisela, l'empleada de la casa veïna, l'Ana descobrirà que les coses no funcionen exactament com li han explicat, i aprendrà a divertir-se una mica més durant el seu estiu a la Costa Brava. (Karma)

CRÍTICA

15/11/2023 - El primer llargmetratge de Miguel Faus, una altra pel·lícula satírica sobre l'allunyament dels rics de la realitat, entreté l'espectador encara que no sigui la que més destaquí

L'òpera prima de **Miquel Faus**, **Calladita**, ens torna a dir que els rics són gent horrible, i amb raó. La pel·lícula de Faus, que s'acaba d'estrenar mundialment a la Competició Òperes Primes del **Festival Black Nights de Tallinn**, està ambientada en una opulenta mansió rural de l'assolellada Costa Brava.

L'Ana (**Paula Grimaldo**), una jove colombiana de vint-i-tants anys, comença a treballar com a serventa en aquesta luxosa vila, propietat d'un adinerat col·leccionista d'art anomenat Pedro (**Luis Bermejo**) i la seva esposa Andrea (**Ariadna Gil**). Com es podia esperar, tots tracten l'Anna com si fos un moble més. Mentre s'esforça per satisfer cadascuna de les peticions i necessitats dels seus ocupadors, la jove s'adona que la situació no millorarà, i comença a sentir-se atrapada en la seva feina. Les glopades de fum que comparteix en secret amb la Gisela (**Nany Tovar**), la serventa de la mansió veïna, amb prou feines aconsegueixen animar-la.

Tot i això, la pel·lícula no tracta només del sentiment de desesperança d'una dona de fer feines. En una aplicació de cites, l'Ana decideix presentar-se com la propietària de la mansió on treballa. La seva decisió de trencar amb les regles de la casa i gaudir finalment d'una mica de l'estatus i la riquesa que ostenten els seus caps arriba una mica tard en la pel·lícula, quan els espectadors potser ja han perdut l'interès. Tot i així, quan això passa, la narració es torna molt més atractiva i fascinant.

En general, **Calladita** és un relat bastant convencional sobre la nostra societat, encara que això no és una cosa necessàriament negativa, ja que compleix adequadament amb el que es proposa. La protagonista (potser el personatge més desenvolupat juntament amb el del Jacobo, el fill malcriat del Pedro, interpretat per **Pol Hermoso**) i la subtrama relacionada amb les criptomonedes aporten un toc d'originalitat i actualitat a la història. La resolució narrativa opta per una direcció clara, però no resulta tan explosiva com caldria esperar.

A nivell tècnic, la direcció de fotografia d'**Antonio Galisteo** es recolza en una paleta de colors brillants i nets (una elecció òbvia però efectiva per a retratar aquest ambient luxós) i un disseny de producció simple però realista, a càrrec d'**Ana Garcia Rico**.

Les interpretacions de l'elenc són solvents, i Grimaldo mostra una transformació creïble, passant d'una presència humil i discreta a una dona forta, que malgrat la seva ingenuïtat ha guanyat prou confiança en si mateixa per embarcar-se en la seva petita batalla personal.

Podem afirmar que Faus demostra uns sòlids dots de direcció, encara que la pel·lícula s'hauria beneficiat d'un guió més agut i sardònic. Després de tot, els influencers molestos (com la Claudia, la germana del Jacobo, interpretada per **Violeta Rodríguez**), els criptogurús i els rics preocupats per no aconseguir el milió d'euros mensuals són un objectiu bastant fàcil, mentre que les comparacions amb altres pel·lícules recents (especialment *El triángulo de la tristeza*) resulten gairebé inevitables. Curiosament, aquest és el primer llargmetratge europeu finançat a través de la venda de NTFs, la qual cosa és interessant considerant el paper que juguen les criptomonedes en la trama.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org